

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ក្រសួងសុខាភិបាល

គោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ
សម្រាប់ប្រព័ន្ធសុខាភិបាល
ស្តីពីការគ្រប់គ្រងអំពើហិង្សា
លើស្ត្រីនិងកុមារ

ឆ្នាំ ២០១៤

នាយកដ្ឋានការពារសុខភាព

មាតិកា

អារម្ភកថា.....	i
សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ.....	iii
ពាក្យកាត់.....	v
សន្ទានុក្រម.....	vii
១ សេចក្តីផ្តើម.....	១
១.១ ហេតុអ្វីត្រូវមានគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ប្រព័ន្ធសុខាភិបាលស្តីពីការគ្រប់គ្រង អំពើហិង្សាលើស្ត្រីនិងកុមារ.....	១
១.២ គោលបំណងនៃគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ប្រព័ន្ធសុខាភិបាលស្តីពីការគ្រប់គ្រង អំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងកុមារ.....	១
១.៣ រចនាសម្ព័ន្ធនៃគោលការណ៍ណែនាំ.....	២
១.៤ តើអំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រីនិងកុមារជាអ្វី?	៣
១.៤.១ ស្ថិតិថ្មីៗស្តីពីអំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រីនិងកុមារកម្ពុជា	៣
១.៤.២ ផលវិបាកផ្នែកសុខភាពរបស់ស្ត្រីនិងកុមាររងគ្រោះ:	៤
១.៥ ច្បាប់ និងគោលនយោបាយក្នុងការដោះស្រាយអំពើហិង្សាលើស្ត្រីនិងកុមារនៅកម្ពុជា	៥
២ ការឆ្លើយតបរបស់ប្រព័ន្ធសុខាភិបាលទៅនឹងអំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រី.....	៨
២.១ គោលការណ៍ណែនាំ.....	៨
២.២ ថែទាំស្ត្រីរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាក្នុងសេវាថែទាំសុខភាពដែលមានស្រាប់.....	៩
២.២.១ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសុខាភិបាលជាតិ	៩
២.២.២ កន្លែងថែទាំសំខាន់ៗសម្រាប់ស្ត្រីរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា.....	១០
២.៣ បទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារអំពើហិង្សា	១១
២.៣.១ កញ្ចប់សេវាថែទាំសុខភាពអប្បបរមា.....	១១
២.៣.២ សម្ភារវេជ្ជសាស្ត្រនិងរដ្ឋបាលអប្បបរមាតាមកម្រិតសមត្ថភាពរបស់អ្នកផ្តល់ការថែទាំ.....	១៣
២.៣.៣ ការបណ្តុះបណ្តាលអប្បបរមាសម្រាប់បុគ្គលិកសុខាភិបាល	១៣

២.៤ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារអំពើហិង្សាក្នុងប្រព័ន្ធសុខាភិបាល.....	១៤
២.៤.១ ការកំណត់អំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រី.....	១៤
២.៤.២ ការទទួលយកជនរងគ្រោះ.....	១៥
២.៤.៣ ការគាំទ្រដំបូងសម្រាប់អំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល និងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទទៅលើស្ត្រី.....	១៦
២.៤.៤ ការថែទាំបន្ថែមសម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល.....	១៧
២.៤.៥ ការថែទាំបន្ថែមសម្រាប់ជនរងគ្រោះពេញវ័យដោយសារការចាប់រំលោភ ឬអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទ.....	២០
២.៤.៦ ការព្យាបាលស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារអំពើហិង្សា.....	២៦
២.៤.៧ ការថែទាំតាមដាន និងការបញ្ជូន.....	៣២
២.៤.៨ ការចងក្រងឯកសារ.....	៣៤

៣ ការឆ្លើយតបរបស់ប្រព័ន្ធសុខាភិបាលទៅនឹងអំពើហិង្សាទៅលើកុមារ.....៣៥

៣.១ គោលការណ៍ណែនាំ.....	៣៥
៣.២ សមាហរណកម្មសេវាថែទាំកុមាររងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាក្នុងសេវាថែទាំសុខភាពដែលមានស្រាប់.....	៣៦
៣.២.១ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសុខាភិបាលជាតិ.....	៣៦
៣.២.២ កន្លែងថែទាំសំខាន់ៗសម្រាប់កុមាររងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា.....	៣៧
៣.៣ ស្តង់ដារអប្បបរមាសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងកុមាររងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា.....	៣៧
៣.៣.១ កញ្ចប់សេវាថែទាំសុខភាពអប្បបរមា.....	៣៧
៣.៣.២ សម្ភារវេជ្ជសាស្ត្រ និងរដ្ឋបាលអប្បបរមាតាមកម្រិតសមត្ថភាពរបស់អ្នកផ្តល់ការថែទាំ.....	៣៩
៣.៣.៣ ការបណ្តុះបណ្តាលអប្បបរមាសម្រាប់បុគ្គលិកសុខាភិបាល.....	៤០
៣.៤ គោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ប្រព័ន្ធសុខាភិបាលស្តីពីការគ្រប់គ្រងអំពើហិង្សាលើស្ត្រីនិងកុមារ.....	៤០

៣.៤.១ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃអំពើហិង្សាទៅលើកុមារ	៤០
៣.៤.២ ការទទួលកុមាររងគ្រោះដោយសារអំពើហិង្សា	៤២
៣.៤.៣ ការផ្តល់ការគាំទ្រដំបូងដល់កុមារ.....	៤២
៣.៤.៤ ការយល់ព្រម និងការពិនិត្យប្រវត្តិ	៤៣
៣.៤.៥ ការពិនិត្យរាងកាយ	៤៨
៣.៤.៦ ការពិនិត្យរបស់មន្ទីរពិសោធន៍.....	៤៩
៣.៤.៧ ការព្យាបាល.....	៥០
៣.៤.៨ តាមដានការព្យាបាល និងការបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យបង្អែក	៥១
៣.៤.៩ ការចងក្រងឯកសារ	៥៦

៤ ការធានាគុណភាព.....៥៧

៤.១ ទម្រង់ការនៃការធានាគុណភាព.....	៥៧
ឧបសម្ព័ន្ធ ១៖ បែបបទយល់ព្រម.....	៥៩
ឧបសម្ព័ន្ធ ៣៖ បែបបទនៃឯកសារស្តីពីអំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រីនិងកុមារ.....	៦០
ឧបសម្ព័ន្ធ ២៖ គំនូសតាង	៦៤
ឧបសម្ព័ន្ធ ៤ ធនធានសហគមន៍	៦៥
បញ្ជីរាយឈ្មោះឯកសារពាក់ព័ន្ធ	៦៦

អារម្ភកថា

អំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រីនិងកុមារ គឺជាភ្នាក់ងារដែលផ្នែកសុខភាពសាធារណៈដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនិងជាការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សដែលបង្កឲ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់ជីវិតមនុស្សជាតិសេសស្ត្រីនិងកុមារ។ អំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រីនិងកុមារបង្កការរំខានដល់ដំណើរការប្រយុទ្ធប្រឆាំងលើមេរោគអេដស៍/ជំងឺអេដស៍និងការកែលម្អសុខភាពបន្តពូជនិងសុខភាពកុមារ។ ស្ថានភាពនេះ ទាមទារឲ្យមានការឆ្លើយតបដ៏គ្រប់ជ្រុងជ្រោយពីវិស័យសុខាភិបាល។ គោលការណ៍ណែនាំនេះរៀបចំឡើងដើម្បីគាំទ្រដល់អ្នកផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាពសំដៅបង្ការនិងការឆ្លើយតបរបស់ប្រព័ន្ធសុខាភិបាលទៅនឹងអំពើហិង្សាលើស្ត្រីនិងកុមារ។

ការរៀបចំសេចក្តីណែនាំថ្នាក់ជាតិក្នុងវិស័យសុខាភិបាលសម្រាប់គ្រប់គ្រងអំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រីនិងកុមារត្រូវបានអនុវត្តស្របទៅតាមផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ក្រសួងសុខាភិបាលឆ្នាំ ២០០៨-២០១៥ យុទ្ធសាស្ត្រជាតិសម្រាប់សុខភាពបន្តពូជនិងផ្លូវភេទឆ្នាំ២០១៣-២០១៥ គំនិតផ្តួចផ្តើមសម្រាប់ពន្លឿនការកាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់របស់មាតានិងទារកទើបកើតរបស់ក្រសួងសុខាភិបាលឆ្នាំ២០១០-២០១៥ ផែនការសកម្មភាពជាតិសម្រាប់ទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រីឆ្នាំ ២០១៤-២០១៨។ គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ ក៏ត្រូវបានអនុលោមស្របតាមការអនុវត្តបំផុតនៅក្នុងសហគមន៍អន្តរជាតិដូចជាគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីវេជ្ជសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយ សម្រាប់ឆ្លើយតបទៅនឹងអំពើហិង្សារបស់ដៃគូស្និទ្ធស្នាល និងអំពើហិង្សាខាងផ្លូវភេទលើស្ត្រី របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក និងការគ្រប់គ្រងវេជ្ជសាស្ត្រទៅលើកុមារនិងមនុស្សពេញវ័យដែលធ្លាប់ទទួលរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ របស់អង្គការ USAID ។

គោលការណ៍ណែនាំនេះផ្តល់នូវបទដ្ឋានសម្រាប់ការផ្តល់សេវា និងទម្រង់ការវេជ្ជសាស្ត្រដែលមានគុណភាពខ្ពស់ និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយសម្រាប់ស្ត្រី និងកុមារដែលធ្លាប់រងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា និងលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកផ្តល់សេវាគាំទ្រដើម្បីកំណត់ និងកៀងគររកធនធានឲ្យឆាប់រហ័សសម្រាប់ស្ត្រី និងកុមាររងគ្រោះនៅមណ្ឌលផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាព។ គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះផ្តល់នូវការគ្រប់គ្រងវេជ្ជសាស្ត្រ ការគាំទ្រដំបូង និងការបញ្ជូនទៅទទួលសេវាកម្មការពារផ្នែកសង្គមនិងជំនួយផ្នែកច្បាប់សំខាន់ៗ។ ជាលទ្ធផល ការគ្រប់គ្រងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយក្នុងប្រព័ន្ធសុខាភិបាលលើអំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រី និងកុមារតម្រូវឲ្យមានការសហការជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងវិស័យផ្សេងៗនិងភ្នាក់ងារពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ ព្រមទាំងប្រព័ន្ធមួយដើម្បីត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងគុណភាព។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការគ្រប់គ្រង គឺជាឧបករណ៍ដែលមានតម្លៃសម្រាប់ប្រធានផ្នែក
សុខាភិបាល និងអ្នកផ្តល់ការថែទាំសុខភាពក្នុងមណ្ឌលសុខភាព និងមន្ទីរពេទ្យបង្អែក។ គោលការណ៍
ណែនាំទាំងនេះដើរតួជាឧបករណ៍មួយក្នុងការណែនាំបុគ្គលិកសុខាភិបាលនូវចំណុចជាច្រើនរួមមាន
សុខភាពបន្តពូជ និងសុខភាពកុមារ ដើម្បីបង្ការនិងការឆ្លើយតបរបស់ប្រព័ន្ធសុខាភិបាលទៅនឹងអំពើ
ហិង្សាលើស្ត្រីនិងកុមារ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល

ម៉ម ប៊ុនហេង

预览已结束，完整报告链接和二维码如

https://www.yunbaogao.cn/report/index/report?reportId=5_195